

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 71)

De scheiding van zaterdag en zondag

5 Juni 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://www.cornerfringe.com/media/pt83qmn/part-71-separating-saturday-and-sunday>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getransliterende, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 71 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

We zijn nu in aflevering 71 en als eerder genoemd gaan we een beetje graven in de geschiedenis omtrent de shabbat. Er zijn veel dingen gezegd, veel dingen gebeurd die belangrijk zijn voor waarom we nu zijn waar we zijn. Waarom Christenen het standpunt hebben dat ze hebben over de shabbat. En ik wil deze punten met elkaar verbinden; deze punten zijn heel erg met elkaar verbonden door terug te kijken in de geschiedenis.

Om vandaag van start te gaan, wil ik wat commentaar met u delen van dokter Jeffrey. In zijn werk genaamd *Onthulde geheimen van de Bijbel*, maakt hij de volgende beoordeling. Luister goed naar deze woorden. Dit is belangrijk –

Dr. Grant R. Jeffrey, *Onthulde geheimen van de Bijbel* – [Van alle mysteries waarover mij door de jaren heen vragen zijn gesteld, heeft de vraag of Christenen op zondag of op zaterdag zouden moeten aanbidden meer gelovigen verward en bezorgd gemaakt dan welke andere vraag ook in mijn ervaring.](#)

Voel het gewicht van deze uitspraak. In feite komt dokter Jeffrey aan tafel en zegt dat van alle kwesties, van alle controversiële kwesties die er zijn, deze de meest overheersende is van allemaal. Het gaat om de vraag of Christenen wel of niet de shabbat zouden moeten houden. Hier is nu een beetje meer inzicht voor u. Dit is niet beperkt tot deze generatie, tot onze tijd. Ik zeg u, sinds de vroege kerk is dit onderwerp van groot debat geweest van generatie op generatie. Door de geschiedenis heen zijn er Christenen geweest die de shabbat hebben gevierd en er zijn Christenen geweest die het volledig hebben verworpen.

Welnu, we gaan vandaag wat in de geschiedenis graven omdat ik wil dat u begrijpt hoe we zijn gekomen waar we nu zijn; in de zin dat we Christenen hebben die de shabbat volledig afwijzen. Er zijn veel vroege kerkvaders, veel geschriften die dat idee volledig verwierpen, en ze spelen een enorme rol in waarom Christenen vandaag geloven wat ze geloven, zonder dat ze het zelf doorhebben.

Dus gaan we lagen van de geschiedenis afpellen, en ik wil beginnen met Ignatius van Antiochië. Dit brengt ons terug naar het eind van de 1e of het begin van de 2e eeuw. Ignatius heeft verschillende brieven die hoog worden gewaardeerd onder christelijke geleerden, vooral katholieke geleerden, en de invloed die Ignatius had op de katholieke kerk. Ik ga u laten zien hoe invloedrijk hij is. Zelfs vandaag de dag kunt u naar Rome gaan, en zien hoe hij zo wordt vereerd als heilige, dat hij zijn eigen schrijn heeft. Hoe dan ook, ik wil u meenemen naar een van zijn brieven, bekend als zijn Brief aan de Magnesiërs, en dit is wat we lezen in Hoofdstuk 9. Er staat –

Ignatius van Antiochië – *Brief aan de Magnesiërs* – hoofdstuk 9 – **Als degenen die dus zijn opgevoed in de oude orde van dingen een nieuwe hoop hebben verworven, nemen ze de shabbat niet meer in acht, maar leven ze in het naleven van de Dag des Heren, waarop ook ons leven door Hem en door Zijn dood is herrezen.** – Dus, hier komt Ignatius op het toneel en zegt dat we klaar zijn met de shabbat en de reden die hij geeft is vanwege de opstanding van Christus. We laten het achter ons en wat we gaan doen is vasthouden aan zondag, de eerste dag van de week, omdat dit de dag is waarop onze HEER uit de dood is opgestaan. Vervolgens zegt hij – **Laten we daarom niet langer de shabbat onderhouden op de Joodse manier.** Ziet u, u krijgt nu het idee dat het iets Joods is. – **en laten we dus de shabbat niet langer op de Joodse manier houden en vreugde vinden in luie dagen; want 'wie niet werkt, zal niet eten.'** (nadruk toegevoegd).

Nu, hier moet u even stoppen en dit zorgvuldig in u opnemen, want dit is onderdeel van Ignatius' brief aan de Magnesiërs. Dit was voor de geleerden. Het is de uitgebreide versie.

Dus, met die afwijzing, krijgen we een reden waarom een Christen de shabbat zou moeten laten varen. Naast die van de opstanding van Christus, zien we hier dat rusten, ophouden met werken op de shabbat, nu wordt geïnterpreteerd als luiheid. Dan volgt de schriftuurlijke bewijstekst, om te bewijzen dat we niet lui moeten zijn, te vinden in 2 Thessalonicenzen hoofdstuk 3. Ik wil 2 Thessalonicenzen 3:10 lezen, omdat dit de bewijstekst is om te ondersteunen waarom we op de shabbat moeten werken en niet rusten. Paulus zegt –

2 Thessalonicenzen 3:10-11 – ¹⁰ **Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.** – Dit is precies wat zojuist is geciteerd uit Ignatius, hoofdstuk 9 – ¹¹ **Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen; zij werken niet, maar zijn bezig met nutteloze dingen** (nadruk toegevoegd).

Dus, kijk hiernaar terwijl we Ignatius' commentaar op het houden van de shabbat bekijken. De bewijstekst om te laten zien dat, "Oh, u zou op de shabbat moeten werken," is 2 Thessalonicenzen 3. Het probleem hier is dat 2 Thessalonicenzen hoofdstuk 3 niets met de shabbat te maken heeft.

Dus, als we hier naar Ignatius kijken, zien we een vroege kerkvader in een vroeg geschrift, waarover discussie is over de uitgebreide versie, op welk moment die erbij kwam. Ik ga niet in op deze discussie, maar hier krijgt u een goed beeld, los van die discussie, van wat sommige Christenen dachten over de shabbat.

Nu, voortbouwend daarop, wil ik u meenemen, terwijl we in de 2e eeuw blijven, naar de brief die bekendstaat als De Brief van Mathetes aan Diognetus. Luister naar deze woorden –

De brief van Mathetes aan Diognetus – hoofdstuk 4 – **Maar wat betreft hun – Joden – nauwgezetheid met betrekking tot vlees**, oké, het gaat dus over het onderscheid maken tussen rund en varken, tussen rein en onrein. Het spreekt in heel negatieve termen over dit onderscheid maken. Hij gaat verder – **en hun bijgeloof met betrekking tot de shabbat, en ze pronken over besnijdenis en hun ideeën over vasten en de nieuwe manen**, – Het lijkt er duidelijk op dat hij put uit Kolossenzen 2, een passage waar we later in deze serie op in zullen gaan – **die volstrekt belachelijk zijn en niet eens waard om op te merken** (nadruk toegevoegd).

Hier heeft u in deze brief, in dit specifieke commentaar, een hele negatieve connotatie die op de shabbat wordt gelegd. Een hele negatieve klank die wordt gelegd op het verschil maken tussen rein vlees en vlees dat schriftelijk als onrein is verklaard. Dus, er is weer die scheiding. Hun angstvalligheid, de Joden, roekeloosheid en absurditeiten. Ze zijn onwaardig om aandacht aan te besteden. We moeten ons volledig losmaken van deze dingen, van shabbat, en het onderscheid maken tussen rein en onrein.

U kunt dus zien dat er in de 2e eeuw een soort aura begint op te rijzen. En zoals we veel eerder in de serie hebben besproken, hadden we het over iemand anders die in de 2e eeuw opkwam en zich volledig, helemaal, afscheidde van de Joodse bevolking, de Messiaans-Joodse Christenen, en volledig van het Oude Testament: Marcion.

De 2e eeuw werd overspoeld met smerige roekeloosheid en het verlaten van het Woord van God en scheiding van de Jood en de heiden. Ik heb het niet over scheiding van Joodse ongelovigen, maar van Joodse Christenen die de shabbat observeerden, die deze dingen deden.

Hier zien we, dat als u nadenkt over dit commentaar, er nog iets is waarvan ik denk dat u kunt waarderen. In dit commentaar wordt u indirect verteld met welk doel ze deze dingen zijn opgeschreven? Omdat er Christenen waren die deze dingen onderhielden, en deze brieven werden verstuurd om hen terecht te wijzen. Deze brieven werden verstuurd om te zeggen, "Hé kom aan deze kant, naar deze manier van denken. Raak niet verstrikt in de Joodse dingen. Raak niet verstrikt in het houden van de shabbat. Raak niet verstrikt in het maken van een onderscheid tussen rein en onrein voedsel. Doe het niet. Kom aan deze kant.

Deze brieven bewijzen op zichzelf zeer zeker dat dit werd onderhouden. Daarom schreven ze deze dingen. Ze kondigden deze dingen aan. Laat me hierop voortbouwen en u meenemen naar een zeer bekende vroege kerkvader, Justinus de Martelaar. We lezen in zijn brief, zijn Dialoog met Trypho —

Justinus de Martelaar – *dialoog met Trypho* – hoofdstuk 18 – **Want wij nemen ook in acht de vleselijke besnijdenis, de shabbatten kortom alle feesten**, – dit is Paascha, Pinksteren (=Wekenfeest), Yom Kipur (=Grote Verzoendag), etc. – **als we niet wisten om welke reden ze u waren voorgeschreven, namelijk vanwege uw overtredingen en de hardheid van uw harten** (nadruk toegevoegd).

Met andere woorden, Justin de Martelaar zei gewoon: “Hé, u wordt alleen maar met deze dingen geplaagd. U werd met deze dingen geplaagd omdat u halsstarrig was. U had harde harten. Daarom werden deze dingen u opgelegd.” De absurditeit van deze uitspraak, ik aarzel zelfs om erop te reageren, want dit zijn de dingen die de HEER plezieren. Dit zijn de dingen die hen werden bevolen.

Ja, ik geef u gelijk omdat het heel duidelijk is. Nogmaals, we hebben de wet van voortzetting. Niet-Joden hoeven niet besneden te worden in het vlees om gered te worden. Ik geef u daarin gelijk, omdat we bewijs hiervoor hebben – onmiskenbaar bewijs in het Oude en Nieuwe Testament. Maar om het naar het stadium van het slinger-effect te brengen, naar het punt waar u zegt dat de andere geboden om onderscheid te maken tussen rein en onrein voedsel en de shabbatten te houden, is zoals men zegt het kind met het badwater weggooien; het is belachelijk roekeloos. En hier sluipt de duivel binnen en hij is erg goed in het navigeren in dit soort situaties, door ons mee te slepen om het kind met het badwater weg te gooien. Dit slinger-effect te omarmen, om dingen te ver door te voeren tot het uiterste tot nadeel van onszelf, God verhoede dat dit gebeurt. Maar dit geeft u een heel goed beeld van hoe dit onderwerp uit de hand was gelopen in de 2e eeuw.

Met dit gezegd te hebben, blijf op de hoogte want we hebben meer geschiedenis. De HEERE zegene en behoede u.